

постійну потребу удосконалення як системи оподаткування підприємств загалом, так і податку на додану вартість зокрема.

Література

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755 – VI, зі змінами та доповненнями до 4 липня 2013 року N 398-VII [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

2. Єгорова Ю. Спрощена система оподаткування для сільгоспвиробників [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/pytannia-bukhgalteriii/2678-sproschena-systema-opodatkuvannia-dlia-silgospyrobnykiv.html>

3. Луценко І. Режим компенсації за рахунок сум податку на додану вартість сільськогосподарським товаровиробникам/ Агробізнес.-№1-2(248-249) січень 2013 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/>

Лілія ЧОРНА

Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова, м. Миколаїв

РОЗВИТОК ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

У сучасних умовах, коли екологічна криза охопила увесь цивілізований світ, екологічне право набуває пріоритетного і надзвичайно актуального значення. Застосування екологічного законодавства в умовах економічної та екологічної кризи, переходу до ринкової економіки та приватизації є дуже складним завданням і одним з основних напрямків роботи для усіх державних органів.

В Україні існує система органів управління в галузі охорони навколишнього природного середовища – це юридично самостійні державні, самоврядні й громадські інституції, уповноважені здійснювати організаційно-розпорядчі, координаційні, консультативні, організаційно-експертні, контрольні та інші функції в галузі забезпечення екологічної безпеки, ефективного використання природних ресурсів і охорони навколишнього природного середовища.

Так, функції державного регулювання в галузі охорони навколишнього середовища здійснюють: Президент, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, обласні, районні, Київська міська державна адміністрація, Міністерство екології та природних ресурсів України, Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство України з надзвичайних ситуацій, Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, Державний агентств земельних ресурсів України, Державний агентств водних ресурсів України, Державний агентств лісових ресурсів України, а також обласні, районні, районні в містах, міські, сільські ради народних депутатів.

У суто екологічному аспекті Конституція є основою для формування екологічної політики і реалізації екологічної функції держави. На конституційному рівні закріплені обов'язки держави щодо охорони навколишнього природного середовища і забезпечення екологічної безпеки (ст. 16), прав власності на природні ресурси (ст. 13), права громадян на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди (ст. 50). Водночас Основний Закон покладає на кожного обов'язок не заподіювати шкоду природі та відшкодувати завдані їй збитки (ст. 66). Ряд норм Конституції визначають основи діяльності й компетенцію державних органів у екологічній сфері (Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України), в тому числі шляхом прийняття ними відповідних нормативно-правових актів (статті 92, 106, 116 та ін.). Тут же йдеться і про повноваження органів місцевого самоврядування (ст. 142) у вирішенні питань охорони довкілля та раціонального природокористування.

Норми Конституції України є нормами прямої дії. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції й повинні відповідати їй (ст. 8). Це конституційне положення повною мірою стосується й актів екологічного права.

За своєю юридичною природою акти цих органів поділяють на дві групи: а) обов'язкові тільки для підпорядкованих цим органам суб'єктів екологічних відносин; б) обов'язкові й для не підпорядкованих їм підприємств, установ і організацій, а також для громадян. Видання останніх зумовлене міжвідомчими (надвідомчими) повноваженнями відповідних органів, і самі ці акти є джерелами екологічного права.

Найбільш широку компетенцію щодо видання цих актів має Міністерство екології та природних ресурсів України. Його накази, прийняті в межах своїх повноважень, є обов'язковими для виконання центральними і місцевими органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємствами, установами й організаціями незалежно від форм власності, а також громадянами.

Нормативно-правові акти міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, що стосуються прав, свобод та законних інтересів громадян, або ті, що мають міжвідомчий характер, підлягають обов'язковій державній реєстрації. Саме після такої реєстрації відповідний акт набуває статусу джерела екологічного права України.

Неля ЧОРНА

Тернопільський національний економічний університет

ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ТА ЙОГО ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ

Економічний розвиток – перехід від одного етапу економіки до іншого, при якому в новому періоді не тільки збільшується виробництво тих самих товарів і послуг, що вже вироблялися раніше, а має місце й виробництво нових